

Arrest

nr. 347 252 van 27 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 25 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris 11 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)" van 11 juli 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 27 december 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 26 december 2026. Hij beschikt ook over een Grieks

reisdocument dat geldig is tot 15 februari 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 2; Landeninformatie, stuk 6, Aanvraag derde landen van Cedoca van 28 januari 2024). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier dat verzoeker elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit een eventuele bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent op goede gronden het volgende:

“Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u zich gedurende het persoonlijk onderhoud in een rolstoel bevond als gevolg van een operatie aan uw rechter knie op 16 april 2025. U staft dit met medische attesten, waarin beschreven wordt dat u een gescheurde voorste kruisband had en een scheur in de meniscus. Op 30 mei 2025 (na uw persoonlijk onderhoud) ging u terug op controle. In dit verslag staat beschreven dat u ondertussen, zes weken post-operatie, met krukken wandelt, dat de röntgenfoto's een goede positionering aanduiden, alsook dat uw ligament in goede staat was (CGVS, p. 2). U staft uw opvolging van uw knie met een attest van uw kinesitherapie, waar u heengaat sinds 4 juni 2025.

Ten tweede verklaart u veel stress en angst te kennen omwille van de situatie in Gaza. U stelt dat dit een impact heeft op uw mentale gezondheid. Betreffende uw mentale gezondheid dient u geen medische attesten in (CGVS, p. 2)

Bijgevolg blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de medische verslagen dat u ernstige, onoplosbare problemen kent aan uw knie. Evenmin blijkt dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. U verklaarde veel stress te kennen voor het persoonlijk onderhoud, alsook dat u wegens slaapgebrek niet volledig gefocust was. Om hieraan tegemoet te komen werd u voorzien van een pauze van één uur. In samenspraak met u en de advocaat besloot u in staat te zijn om het interview af te ronden. U bevestigde tevens al uw problemen genoemd te hebben op het einde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2,9).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;

- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met door de partijen aangereikte bronnen, zoals informatie van UNHCR en het OSAR-rapport van 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiverde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een negentwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

“Met betrekking tot de problemen aan uw benen en knieën is gebleken uit de medische verslagen dat uw problemen aan uw kruisband en meniscus verholpen zijn. Daar waar u verwijst naar de nood aan fysiotherapie, wordt op geen enkele manier aangetoond dat dit niet mogelijk is in Griekenland (CGVS, p.2). Het attest van uw kinesitherapie verwijst uitsluitend naar uw opvolging sinds 4 juni 2025.

Met betrekking tot uw mentale gezondheid, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. U stelt veel angst en stress te kennen. Op geen enkele manier staft u uw mentale gezondheid met medische attesten. U stelde tijdens het persoonlijk onderhoud niet gefocust te zijn, waardoor u vreest zich niet volledig te kunnen uitdrukken. Ondanks een gebrek aan medische attesten werd u voorzien van de nodige pauzes en bevestigde u uiteindelijk volledig in staat te zijn om uw verhaal te vertellen (CGVS, p.8-10). Uit niets blijkt dat u niet in staat was om op correcte wijze deel te nemen aan uw persoonlijk onderhoud.

Voorts verwijst u ook naar een gebrek aan medische zorgen in Griekenland, maar overtuigen uw verklaringen hieromtrent allermintst. Enerzijds baseert u zich op gebeurtenissen in het opvangcentrum, alvorens u de internationale bescherming toegekend werd. Anderzijds stelt u wél een medicatievoorschrift van een arts verkregen te hebben voor pijnstilling betreffende uw problemen aan uw been. Dit voorschrift legt u neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Dit voorschrift is ondertekend door een arts, werkzaam in een polykliniek bij de orthopedische afdeling in Griekenland. Eveneens wordt uw AMKA registratienummer hierbij vermeld. Uit niets blijkt dat u geen toegang had tot medische zorg in Griekenland (CGVS, p.8,11).”

Inzake de problemen die verzoeker ervaart aan zijn benen en knieën, stelt hij in zijn verzoekschrift dat de herstelperiode minstens zou duren tot 31 december 2025 met opvolging van een kinesist. Verzoeker legt verder geen actuele informatie neer waaruit zou blijken dat zijn herstel langer zou duren. Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker hersteld is. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen behandeling zou kunnen krijgen in Griekenland.

Verzoeker legt verder geen attesten neer die zijn voorgehouden psychologische problematiek staven.

Waar verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit Gaza en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen. Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkent, merkt de Raad op dat de algemene informatie en rapporten die verzoeker neerlegt over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in België, alsook de aangehaalde rechtspraak van de Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers, niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aan te tonen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De Raad herhaalt bestreden beslissing die hieromtrent terdege stelt:

“Voorts verwijst u ook naar een gebrek aan medische zorgen in Griekenland, maar overtuigden uw verklaringen hieromtrent allerm minst. Enerzijds baseert u zich op gebeurtenissen in het opvangcentrum, alvorens u de internationale bescherming toegekend werd. Anderzijds stelt u wél een medicatievoorschrift van een arts verkregen te hebben voor pijnstilling betreffende uw problemen aan uw been. Dit voorschrift legt u neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Dit voorschrift is ondertekend door een arts, werkzaam in een polykliniek bij de orthopedische afdeling in Griekenland. Eveneens wordt uw AMKA registratienummer hierbij vermeld. Uit niets blijkt dat u geen toegang had tot medische zorg in Griekenland (CGVS, p.8,11).”

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op pertinente wijze het volgende:

“1. Griekenland als tussenstop.

Het CGVS merkt op dat u slechts een relatief korte periode na de toekenning van uw status vertrokken bent uit Griekenland. U kreeg namelijk de vluchtelingenstatus toegekend op 27 december 2023 (Administratief dossier, blauwe map: Vraag inlichtingen derde landen: Griekenland). Acht maanden later, omstreeks 6 augustus 2024 besloot u Griekenland te verlaten (Verklaring DVZ, sectie 33: reisweg; CGVS, p.12). Deze korte periode van minder dan één jaar getuigt niet van een oprechte intentie om een bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

2. Geen indicaties van een niet-duurzaam leven in Griekenland.

Ten eerste had u toegang tot de arbeidsmarkt, hetzij op illegale wijze. Volgens uw verklaringen werkte u maximaal drie dagen in week als kuiser. U stelt dat dit werk sporadisch was, soms werkte u enkele weken niet. U werd vergoed met 25 euro per dag en voerde dit werk uit tot en met juli 2024, ongeveer één maand voor uw definitief vertrek. U stelt ongeveer 350-400 euro verdiend te hebben met deze werkzaamheden. Hiermee wist u de huur van uw accommodatie te betalen (zie infra) (CGVS, p.12-13,16).

Ten tweede had u toegang tot huisvesting. U leefde namelijk gedurende uw periode in Athene in gedeelde woningen, waar u tevens huur voor betaalde aan de eigenaars. U betaalde uw accommodaties met het geld dat u verdiende door uw werkzaamheden in Griekenland, alsook door de financiële steun die u verkreeg van uw familie in Gaza. Daarnaast stelt u ook dakloos geweest te zijn voor enkele weken. U spreekt in die periodes van dakloosheid over een afwisseling tussen een leven op straat en een slaapplek in de kerk. Voorts stelt u beroep gedaan te hebben op ‘Helios organisatie’ in uw zoektocht naar een woonplaats, maar u had er de financiële middelen niet voor.

Dit staat haaks op uw verklaringen 350-400 euro verdiend te hebben met uw werkzaamheden, alsook 300 euro ontvangen te hebben van uw familie. Uit niets blijkt dat u hieromtrent onmenselijke condities hebt meegemaakt in Griekenland, zoals u beweert (CGVS, p.7-8, 9, 10, 16)

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Ten derde beschikte u over financiële middelen (zie supra). Zoals eerder genoemd had u een inkomen in Griekenland doormiddel van uw werkzaamheden. Daarnaast stond uw familie in Gaza en een vriend u tevens financieel bij door geld op te sturen (CGVS, p.10,15-16).

Ten vierde beschikt u over een netwerk en vangnet in Griekenland. Enerzijds merkt het CGVS op dat uw broer A.A [...] ook een status heeft in Griekenland en er in zijn hoofde geen elementen zijn waarbij hij bij terugkeer naar Griekenland terecht zal komen in een situatie van verregaande materiële deprivatie. Anderzijds had u een netwerk aan vrienden en kennissen. U bevestigde dat u op hen kon bouwen in Griekenland op momenten dat u hulp nodig had. U stelt dat u afhankelijk was van hen in uw zoektocht naar werk en huisvesting (CGVS, p.11).

Omwillen van bovenstaande bevindingen blijkt uit niets dat er sprake is van onmenselijke condities die een leven in Griekenland onmogelijk zouden maken, zoals u beweert (CGVS, p.9,17).

3. Zelfredzaamheid.

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dat blijkt uit het alleen reizen tussen Gaza en Griekenland en België per vliegtuig. Eveneens slaagde u erin om van 16 november 2023 tot 6 augustus 2024 in Griekenland te verblijven. U vond onderdak én werk (zie supra). Eveneens reisde u van Kos naar Thessaloniki op één dag voor het afhalen van uw ADET en paspoort. Uit niets blijkt dat u geen leven kon opbouwen in Griekenland (CGVS, p.6,13)."

Uit de uitvoerige motivering van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat verzoeker in staat was om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland doch hiertoe geen enkele intentie had.

Het verzoekschrift beperkt zich ertoe zijn verklaringen te herhalen en te stellen dat de levensomstandigheden waarin verzoeker zich bevond wel degelijk schrijnend en mensonwaardig waren. Hiermee doet hij echter geen afbreuk aan de gedegen conclusie van de bestreden beslissing dat hij zichzelf, desondanks bepaalde moeilijkheden, staande kon houden en zich geenszins in een situatie van verregaande materiële deprivatie bevond.

Gelet op het feit dat verzoekers fysieke problematiek niet langer wordt aangetoond als zijnde actueel, en op zich ook niet kon worden beschouwd als een bijzondere kwetsbaarheid, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland geen duurzaam leven kan opbouwen.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

9. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting en aanvullende nota's van 30 maart 2026 en 13 mei 2026 en de aanvullende nota ter terechtzitting, brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 18 maart 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via een aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaar profiel. Dienaangaande legt verzoeker in drie aanvullende nota's enkele attesten neer.

De aanvullende nota van 30 maart 2026 bevat een attest van arbeidsongeschiktheid van 13 november 2025 voor de periode van 1 januari 2026 tot 31 (sic) juni 2026 omwille van “*prolongation : intervention chirurgicale*” waarbij het verzoeker toegestaan is om zijn woonplaats te verlaten. Daarnaast bevat de nota een voorschrift van 27 februari 2026 voor 18 beurten kinesitherapie met een frequentie van drie keer per week.

De aanvullende nota van 13 mei 2026 bevat een psychologisch attest van 13 april 2026 dat stelt dat verzoeker symptomen vertoont van een posttraumatisch stresssyndroom, waaronder neerslachtigheid, slaapproblemen, ruminaties, negatieve gedachten en angstgevoelens. De nota bevat ook een geneesmiddelenvoorschrift.

De aanvullende nota ter terechtzitting bevat een attest van het Rode Kruis van 15 mei 2026 dat stelt dat verzoeker psychisch lijdt en hiervoor wordt opgevolgd. Tevens bevat de nota attesten over verzoekers inspanningen om de Franse taal te leren.

De in de voormelde attesten beschreven psychische problematiek volstaat echter geenszins om te besluiten dat verzoeker bijzonder kwetsbaar is en beperkt in zijn zelfstandig functioneren ten gevolge van psychische problemen.

Tevens bevat de aanvullende nota van 13 mei 2026 een voorschrift van 13 november 2025 voor 30 therapeutische sessies bij een kinesist. De beschikking motiveert hieromtrent reeds het volgende:

“Inzake de problemen die verzoeker ervaart aan zijn benen en knieën, stelt hij in zijn verzoekschrift dat de herstelperiode minstens zou duren tot 31 december 2025 met opvolging van een kinesist. Verzoeker legt verder geen actuele informatie neer waaruit zou blijken dat zijn herstel langer zou duren. Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker hersteld is.”

De postoperatieve opvolging van verzoekers knieletsel waarvoor hij een ingreep onderging op 16 april 2025 beperkt zich tot kinesitherapie en een orthopedische afspraak op 8 juni 2026.

In deze fase van de procedure ligt er dus een attest van 13 november 2025 neer dat zijn medische problematiek nog speelt en hij arbeidsongeschikt is tot 31 (sic) juni 2026. Verzoeker is ter terechtzitting nog een beetje moeilijk te been, maar mobiel. Bovendien geeft verzoeker met de attesten van 12 mei 2026 het bewijs dat hij is staat was om een cursus Frans te volgen. Deze cursus betrof 182 uur taalles, gegeven van september 2025 tot april 2026, waarbij verzoeker 11 uur per week les heeft gevolgd bij “*Miroir Vagabond*”. Hij ontving hiervoor een certificaat.

Gelet op het voorgaande kan in deze stand van zaken niet blijken dat verzoeker kampt met psycho-medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren, zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn gezondheidstoestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat de voormelde rapporten bijzonder relevant zijn en een cruciaal element vormen dat een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 18 maart 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP